

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-5.054.4.2026
Warszawa, 11 czerwca 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację¹ nr 16434 z dnia 15 kwietnia 2026 r., Pośła na Sejm RP, Pani Lidii Czechak, przekazuję poniżej stosowne informacje.

Nadzór i kontrola nad wprowadzaniem ścieków do środowiska są prowadzone w ramach zadań ustawowych przez Inspekcję Ochrony Środowiska (dalej „IOŚ”) i Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (dalej „PGW WP”).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami zakłady korzystające z usług wodnych, które na podstawie posiadanych pozwoleń wodnoprawnych lub zintegrowanych wprowadzają ścieki do wód lub do ziemi, w tym ścieki przemysłowe, mają obowiązek wykonywania pomiarów ilości i jakości odprowadzanych ścieków oraz przedkładania ich wyników właściwym organom IOŚ oraz PGW WP. Organy IOŚ na bieżąco dokonują oceny przedkładanych wyników pomiarów, a w przypadku stwierdzenia przekroczenia warunków pozwoleń podejmują określone prawem działania pokontrolne, w tym – w drodze decyzji – wymierzają opłaty podwyższone, które mają charakter administracyjnych kar pieniężnych.

Ponadto, organy IOŚ przeprowadzają terenowe kontrole oczyszczalni ścieków zgodnie z ustalonymi przez WIOŚ rocznymi planami działalności kontrolnej – art. 5a ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. *o Inspekcji Ochrony Środowiska*². Podczas tych kontroli jest również sprawdzane przestrzeganie warunków ustalonych w pozwoleniach, w tym dotyczących ilości i jakości ścieków.

PGW WP w celu nadzoru i kontroli wykorzystuje ustawowe instrumenty przewidziane ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne*³, w szczególności takie jak: przeglądy pozwoleń wodnoprawnych, kontrole gospodarowania wodami, a także system opłat za usługi wodne.

Regionalne zarządy gospodarki wodnej PGW WP w latach 2020-2025 przeprowadziły łącznie 1 087 kontroli terenowych, które miały na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, obejmującego także

---

¹ Interpelacja przekazana do Ministra Infrastruktury przez Ministra Klimatu i Środowiska zgodnie z właściwością przy piśmie z dnia 29 kwietnia 2026 r., znak: BM-WP.0500.22.2026.DI.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z późn. zm.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i 1535, z 2026 r. poz. 445.

wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych (419 kontrole dotyczyły ścieków przemysłowych, w tym w przypadku 325 kontroli w ich toku stwierdzono nieprawidłowości).

Ponadto należy zaznaczyć, że w sytuacjach, w których podmioty działały bez pozwoleń wodnoprawnych od 1 stycznia 2024 r.⁴ są przeprowadzane, za zgodą kontrolowanego, kontrole zdalne (dokumentacji) w celu ustalenia wielkości i okresu korzystania z wód na potrzeby ustalenia opłaty zmiennej oraz wszczęcia postępowania w sprawie administracyjnej kary pieniężnej. Ww. forma kontroli jest podejmowana celem usprawnienia czynności kontrolnych w przypadku, gdy sposób i zakres korzystania z wód umożliwiają pozyskanie danych. Za realizację kontroli zdalnych odpowiadają PGW Wody Polskie zarządy zlewni.

W latach 2024-2025 przeprowadzono łącznie 4 867 kontroli gospodarowania wodami w trybie zdalnym (obejmujących korzystanie w okresie jednego lub więcej kwartałów).

W toku ww. 419 kontroli gospodarowania wodami wykonywanych w terenie związanych z wprowadzaniem ścieków przemysłowych, w latach 2020-2025 stwierdzono nieprawidłowości w toku prowadzonych 325 kontroli, w tym dotyczące:

- braku pozwolenia wodnoprawnego — 128 przypadków,
- przekroczenia warunków pozwolenia w zakresie parametrów ścieków — 100 przypadków,
- innych naruszeń — 132 przypadki.

Jednocześnie informuję, że w związku ze stwierdzonymi naruszeniami zastosowano następujące działania:

- skierowano wnioski albo przekazano sprawę do właściwych organów, w tym w sprawach: cofnięcia lub ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego, wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, naliczenia opłaty podwyższonej – 145 przypadków,
- skierowano wystąpienia do organów ścigania (policji/prokuratury) – 17 przypadków,
- nałożono grzywny w formie mandatu karnego – 22 przypadki.

Ponadto informuję, że do 31 grudnia 2023 r. korzystanie z usługi wodnej polegającej na wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego było objęte konsekwencją opłaty podwyższonej, stanowiącej 500% opłaty zmiennej za tę usługę wodną.

Za korzystanie z usługi wodnej polegającej na wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi bez wymaganego przepisami prawa pozwolenia wodnoprawnego wystawiono:

---

⁴ W związku z wejściem w życie przepisu art. 13 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o rewitalizacji rzeki Odry, którym dodano do art. 272 ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – *Prawo wodne* ust. 6b dotyczący ustalania w toku kontroli gospodarowania wodami (przeprowadzanej na potrzeby opłaty zmiennej) ścieków wprowadzonych do wód lub ziemi w przypadku, gdy podmiot dokonuje takiego wprowadzania bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z ww. przepisem, przy określaniu ww. ilości wprowadzanych ścieków, przyjmuje się maksymalną techniczną wydajność eksploatowanych instalacji lub urządzeń do poboru wód w okresie eksploatacji.

- w 2022 r. – 2 471 informacji ustalających wysokość opłaty podwyższonej,
- w 2021 r. – 2 810 informacji ustalających wysokość opłaty podwyższonej,
- w 2022 r. – 2 970 informacji ustalających wysokość opłaty podwyższonej,
- w 2023 r. – 3 089 informacji ustalających wysokość opłaty podwyższonej.

Od 1 stycznia 2024 r. działanie takie jest objęte sankcją w formie administracyjnej kary pieniężnej, wymierzanej na podstawie art. 472aa ustawy – *Prawo wodne* (dodanego art. 13 pkt 32 ustawy z 13 lipca 2023 r. o rewitalizacji rzeki Odry⁵). Podstawę jej wymierzenia stanowi 500% opłaty zmiennej za tę usługę wodną. Tym samym administracyjne kary pieniężne zastąpiły opłatę podwyższoną za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

Za korzystanie w latach 2024-2025 z usługi wodnej polegającej na wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi bez wymaganego przepisami prawa pozwolenia wodnoprawnego wydano łącznie 3 982 decyzje wymierzające administracyjną karę pieniężną.

Jak poinformował Minister Klimatu i Środowiska, Główny Inspektor Ochrony Środowiska w 2020 r. nie prowadził ewidencji umożliwiającej wygenerowanie danych liczbowych w zakresie odprowadzania ścieków przemysłowych i ich wyników.

W latach 2021-2025 Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska (dalej: „WIOŚ”) przeprowadzili łącznie 17 150 kontroli podmiotów, które na podstawie pozwoleń wodnoprawnych lub zintegrowanych korzystają z usług wodnych poprzez wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. 4 901 z tych kontroli odbyło się w terenie, a 12 249 stanowiły kontrole automonitoringowe, przeprowadzone na podstawie wyników pomiarów jakości ścieków wykonywanych przez podmioty korzystające z usług wodnych, zobowiązane do wykonywania takich pomiarów i przedkładania ich wyników właściwym organom, w tym wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska.

Kontrolą zostały objęte oczyszczalnie ścieków:

- nieuwzględnione w Krajowym Programie Oczyszczania Ścieków Komunalnych⁶ (dalej: „KPOŚK”), z których odprowadzane są ścieki bytowe i komunalne,
- uwzględnione w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki bytowe i komunalne,
- nieuwzględnione w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe.

W odniesieniu do ścieków przemysłowych, w latach 2021-2025 WIOŚ przeprowadzili w terenie łącznie 1 030 kontroli oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których do wód lub do ziemi odprowadzane są ww. ścieki.

W 2021 r. WIOŚ stwierdzili naruszenia w 87 kontrolach oczyszczalni ścieków spośród 136 przeprowadzonych kontroli, w tym:

- 55 (63%) naruszeń, w wyniku których nie nastąpiło zagrożenie lub zanieczyszczenie środowiska (klasa 1),
- 32 (37%) naruszenia, w wyniku których może nastąpić lub nastąpiło zanieczyszczenie środowiska (klasa 2).

⁵ Dz. U. poz. 1963.

⁶ KPOŚK zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 16 grudnia 2003 r. wraz z VI aktualizacją zatwierdzoną przez Radę Ministrów w dniu 5 maja 2022 r.

Ponadto w 2021 r. wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przeprowadzili 438 kontroli automonitoringowych oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe. W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono 70 naruszeń.

W związku ze stwierdzonym przekroczeniem warunków pozwolenia w zakresie ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi wydano 21 decyzji wymierzających opłaty podwyższone.

W 2022 r. WIOŚ stwierdzili naruszenia w 37 kontrolach oczyszczalni ścieków spośród 211 przeprowadzonych kontroli, w tym:

- 82 (57%) naruszenia, w wyniku których nie nastąpiło zagrożenie lub zanieczyszczenie środowiska (klasa 1),
- 62 (43%) naruszenia, w wyniku których może nastąpić lub nastąpiło zanieczyszczenie środowiska (klasa 2).

Ponadto w 2022 r. wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przeprowadzili 397 kontroli automonitoringowych oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe. W wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono 53 naruszenia.

W związku ze stwierdzonym przekroczeniem warunków pozwolenia w zakresie ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi wydano 18 decyzji wymierzających opłaty podwyższone.

W 2023 r. WIOŚ stwierdzili naruszenia w 112 kontrolach oczyszczalni ścieków spośród 198 przeprowadzonych kontroli, w tym:

- 70 (62,5%) kontroli z naruszeniami, w wyniku których nie nastąpiło zagrożenie lub zanieczyszczenie środowiska,
- 42 (37,5%) kontrole z naruszeniami, w wyniku których mogło nastąpić lub nastąpiło zanieczyszczenie środowiska.

Ponadto, w 2023 r. wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przeprowadzili 508 kontroli automonitoringowych oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe. W 65 przypadkach stwierdzono przekroczenie warunków pozwolenia w zakresie ilości, stanu lub składu ścieków w ocenianych okresach obowiązywania pozwolenia, w związku z czym wydano 31, w tym 25 ostatecznych, decyzji wymierzających opłaty podwyższone.

W 2024 r. WIOŚ stwierdzili naruszenia w 173 kontrolach oczyszczalni ścieków spośród 271 przeprowadzonych kontroli, w tym:

- 119 (69%) kontroli z naruszeniami, w wyniku których nie nastąpiło zagrożenie lub zanieczyszczenie środowiska,
- 54 (31%) kontrole z naruszeniami, w wyniku których mogło nastąpić lub nastąpiło zanieczyszczenie środowiska.

Ponadto w 2024 r. WIOŚ przeprowadzili 580 kontroli dokumentacyjnych z badań automonitoringowych oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe. W 100 przypadkach stwierdzono przekroczenie warunków pozwolenia w zakresie ilości, stanu lub składu ścieków w ocenianych okresach

obowiązywania pozwolenia, w związku z czym wydano 67, w tym 65 ostatecznych, decyzji wymierzających opłaty podwyższone.

W 2025 r. WIOŚ stwierdził naruszenia w 123 kontrolach oczyszczalni ścieków spośród 214 przeprowadzonych kontroli, w tym:

- 91 (74%) kontroli z naruszeniami, w wyniku których nie nastąpiło zagrożenie lub zanieczyszczenie środowiska,
- 32 (26%) kontrole z naruszeniami, w wyniku których mogło nastąpić lub nastąpiło zanieczyszczenie środowiska.

Ponadto w 2025 r. WIOŚ przeprowadził 599 kontroli dokumentacyjnych z badań automonitoringowych oczyszczalni ścieków nieuwzględnionych w KPOŚK, z których odprowadzane są ścieki przemysłowe. W 124 przypadkach stwierdzono przekroczenie warunków pozwolenia w zakresie ilości, stanu lub składu ścieków w ocenianych okresach obowiązywania pozwolenia, w związku z czym wydano 123, w tym 100 ostatecznych, decyzji wymierzających opłaty podwyższone.

Natomiast kontrole ilości i jakości odprowadzanych ścieków bytowych i ścieków przemysłowych oraz kontrole przestrzegania warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych przez zakłady wykonują przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o *zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*⁷.

Uzupełniając informacje przedstawione powyżej, Minister Klimatu i Środowiska wyjaśnił, że w przypadku stwierdzenia ww. naruszeń, WIOŚ w ramach działań pokontrolnych podejmowali przewidziane prawem działania, tj.:

- wydawali zarządzenia pokontrolne,
- kierowali wystąpienia do organów Wód Polskich oraz do innych właściwych w sprawie organów,
- wydawali decyzje wymierzające opłaty podwyższone za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi z przekroczeniem warunków pozwolenia wodnoprawnego lub zintegrowanego.

Szczegółowe informacje dotyczące działań kontrolnych i pokontrolnych podejmowanych przez WIOŚ w latach 2020-2024 zawarte są w Informacjach o realizacji zadań Inspekcji Ochrony Środowiska za poszczególne lata i są dostępne na stronie internetowej w zakładce Raporty, publikacje, opracowania⁸.

W okresie 2020-2024 za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków z przekroczeniem warunków pozwolenia WIOŚ wydali:

- 470 decyzji w sprawie wymierzenia administracyjnych kar pieniężnych,
- 2 140 decyzji w sprawie wymierzenia opłat podwyższonych.

Odnosząc się do kwestii systemowego działania organów kontroli informuję, że jak wskazał Minister Klimatu i Środowiska, zgodnie z art. 5a ustawy z dnia 20 lipca

---

⁷ Dz. U. z 2024 r. poz. 757 z późn. zm.

⁸ <https://www.gov.pl/web/gios/raporty-publicacje-opracowania>.

1991 r. o *Inspekcji Ochrony Środowiska*⁹, WIOŚ sporządza roczny plan działalności kontrolnej, który obejmuje, m.in. wykaz zakładów objętych planem, w tym:

- instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego,
- zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

W odniesieniu do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego okres pomiędzy kontrolami nie przekracza:

- roku dla instalacji stwarzających największe zagrożenie,
- 3 lat dla instalacji, której prowadzącym instalację jest organizacja zarejestrowana w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) lub dla instalacji stwarzających najmniejsze zagrożenie.

Częstotliwość kontroli jest ustalana z uwzględnieniem systematycznej oceny zagrożeń dla środowiska stwarzanych przez daną instalację oraz przepisów dotyczących częstotliwości prowadzenia kontroli, w tym wynikających z ustawy – *Prawo przedsiębiorców*¹⁰.

W myśl art. 55a ww. ustawy, organ kontroli może przeprowadzić kontrolę planową przedsiębiorcy, który został przypisany do jednej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 47 ust. 1, w przypadku:

- niskiego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 5 lat,
- średniego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 3 lat,
- wysokiego ryzyka – tak często, jak to jest konieczne dla zapewnienia skutecznego stosowania odpowiednich przepisów, z uwzględnieniem wysokiego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz środków niezbędnych do jego ograniczenia.

Natomiast pozaplanowe kontrole przeprowadza się w szczególności w celu jak najszybszego zbadania skarg i wniosków o interwencje, wystąpienia poważnych awarii, stwierdzenia naruszeń wymogów określonych w pozwoleniach.

Odnosząc się natomiast do kontroli gospodarowania wodami realizowanych przez PGW WP należy wskazać, że są one podejmowane nie tylko w związku ze zgłaszanymi interwencjami, ale również zgodnie z rocznym Planem kontroli. Należy zaznaczyć, że przy sporządzaniu planów, kontrole związane z zanieczyszczeniem wód stanowią jeden z głównych obszarów, co wskazuje, że podejmowane działania mają charakter systemowy.

Odnosząc się do pytań dotyczących planowanych zmian legislacyjnych w zakresie zwiększenia częstotliwości kontroli oraz zaostrzających kary za nielegalne zrzuty ścieków i zanieczyszczanie środowiska oraz nadzoru nad gospodarką ściekową przedsiębiorstw przedstawiam następujące informacje.

W polskim prawie istnieje cały system przepisów mających na różnych poziomach zapobiegać tego typu naruszeniom – nielegalnym zrzutom ścieków.

W zakresie przepisów będących we właściwości Ministra Klimatu i Środowiska, wskazał on, że w przypadku stwierdzonych przekroczeń dopuszczalnych norm określonych

---

⁹ Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z późn. zm.

¹⁰ Dz. U. 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.

w pozwoleniach wodnoprawnych albo zintegrowanych w zakresie odprowadzania ścieków do środowiska, w tym niewykonania pomiarów lub wykonania pomiarów budzących zastrzeżenia, obecne regulacje prawne przewidują dotkliwe sankcje pieniężne, wymierzone przez WIOŚ w drodze decyzji. Stanowi to realizację zasady „zanieczyszczający płaci” wyrażonej w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej¹¹. Dyrektywa ta, w art. 23, zobowiązuje państwa członkowskie do określenia kar za naruszenia krajowych przepisów przyjętych na jej podstawie, które powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Obowiązek ten w prawie krajowym został zrealizowany poprzez:

- określenie stawek kar/opłat podwyższonych (zł/kg substancji zanieczyszczającej) – przy czym określone stawki uzależnione są od stopnia szkodliwości danego wskaźnika zanieczyszczeń dla środowiska - poszczególnym wskaźnikom zanieczyszczeń zostały przypisane w aktach prawnych stawki kar/opłat podwyższonych, corocznie waloryzowane,
- ustanowienie art. 290 ustawy – *Prawo wodne*. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości, ustalenia ilości, stanu i składu ścieków albo minimalnego procentu redukcji substancji zanieczyszczających w procesie oczyszczania ścieków, a w przypadku ścieków przemysłowych, dopuszczalnej ilości substancji zanieczyszczających, w szczególności substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo wodne*¹², wyrażonych w jednostkach masy przypadających na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji, w tym substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia, przyjmuje się, że warunki wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi określone w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym, dla każdego z tych pomiarów, zostały przekroczone:
  - 80% – w przypadku składu ścieków,
  - 10% – w przypadku minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach,
  - w stopniu powodującym zastosowanie maksymalnej stawki opłaty podwyższonej – w przypadku stanu ścieków,
  - 10% – w przypadku ilości ścieków.

---

¹¹ Dz. Urz. UE. L Nr 327, str. 1.

¹² Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311).

W przypadku stwierdzenia, że warunki pozwolenia zostały przekroczone wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest zobowiązany do wymierzenia opłaty podwyższonej.

Ponadto należy wskazać, że na poziomie przepisów karnych, zawartych w Rozdziale XXII. „Przestępstwa przeciwko środowisku” ustawy – *Kodeks karny*, funkcjonuje typ zabroniony stypizowany w art. 182 § 1 ustawy – *Kodeks Karny*. Zgodnie z tym przepisem kto zanieczyszcza **w szczególności wodę** substancją albo promieniowaniem jonizującym w takiej ilości lub w takiej postaci, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. W art. 182 § 3 *Kodeksu Karnego* wskazuje się typ kwalifikowany czynu odnoszący się do czynu wskazanego w § 1 popełnionego w związku z eksploatacją instalacji działającej w ramach zakładu, w zakresie korzystania ze środowiska, na które wymagane jest pozwolenie. Sprawca podlega wówczas karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Tym samym w zakresie poważnych przestępstw mających istotny wpływ na środowisko wodne w polskim prawodawstwie występują surowe sankcje – nawet pozbawienia wolności **do aż 10 lat**.

Na poziomie przepisów karnych w ustawie – *Prawo wodne* wprowadzono sankcje m.in. w art. 476 ust 1. Zgodnie z tym przepisem kto w szczególności z przekroczeniem warunków określonych w pozwoleniu wodnoprawnym lub pozwoleniu zintegrowanym korzysta z wód, **podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny w wysokości od 1000 zł do 7500 zł**. Tej samej karze podlega, kto nie wykonuje obowiązków określonych w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie lub cofnięcie pozwolenia wodnoprawnego (ust. 2).

Natomiast zgodnie z art. 472aa ust. 1 pkt 2 ustawy – *Prawo wodne* administracyjnej karze pieniężnej podlega, kto wbrew przepisowi art. 389 , art. 394 ust. 1 lub art. 425 ust. 1 **w szczególności korzysta z wód, bez odpowiednio pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego, zgłoszenia wodnoprawnego lub oceny wodnoprawnej**. Wysokość takiej administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku **wprowadzania ścieków do wód lub ziemi bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi, określa się biorąc za podstawę ustalenia wysokości kary pieniężnej stanowiącą 500% opłaty zmiennej za wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi (ust. 3)**.

Przedmiotowe przepisy sankcyjne mają charakter prewencyjny jak i represyjny, co pozwala odpowiednio zapobiegać działalności negatywnie oddziałującej na środowisko wodne.

Należy wskazać, że odpowiednie kompetencje w zakresie kontroli działalności mogącej negatywnie wpływać na środowisko wodne zostały przyznane w ramach kontroli gospodarowania wodami.

Zgodnie z art. 334 pkt 1 i 2 ustawy – *Prawo wodne* kontrola gospodarowania wodami dotyczy w szczególności korzystania z wód oraz ochrony zasobów wodnych (pkt 1) oraz przestrzegania warunków ustalonych w decyzjach wydanych na podstawie ustawy (pkt 2).

Ponadto w art. 343 ust. 6 ustawy – *Prawo wodne* wprowadzono konkretny instrument prawny pozwalający natychmiast podejmować działania w celu ochrony wód. Zgodnie z tym przepisem jeżeli w toku kontroli zostanie ustalone, że **zakład działa bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego, właściwy organ Wód Polskich może, w drodze decyzji, zakazać korzystania z wód. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności**. Należy podkreślić, że dzięki nadaniu decyzji ww. rygoru można natychmiast podejmować działania wobec podmiotu, które negatywnie oddziałuje na środowisko bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego.

Dodatkowo w art. 190a ustawy – *Prawo wodne* wprowadzono dodatkowe instrumenty prawne w postaci działań właściwych organów. Zgodnie z tym przepisem można **uniemożliwić lub ograniczyć korzystanie z urządzenia wodnego wykonanego bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego** lub zgłoszenia wodnoprawnego lub urządzenia wodnego, z którego korzystanie z wód odbywa się bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenia wodnoprawnego, lub pozwolenia zintegrowanego, które stanowi wylot urządzenia służącego do wprowadzania ścieków do wód, ziemi lub urządzeń wodnych przez zastosowanie środków lub urządzeń służących odpowiednio do zablokowania odprowadzania ścieków lub wód z tego urządzenia.

W związku z przedstawionymi licznymi instrumentami sankcyjnymi i prewencyjnymi na chwilę obecną Ministerstwo Infrastruktury nie przewiduje zmian w powyższym zakresie.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Infrastruktury
dokument podpisany elektronicznie przez:

Arkadiusz Marchewka

Sekretarz Stanu